

Prenses Okulu

Prenses Charlotte

ve **Kutlama Balosu**

Vivian French *Resimleyen* Sarah Gibb

Prenses Okulu İlk Seri

Prenses Okulu Gümüş Kuleler'de

Prenseler Okulu

Bugün Prenseler Charlotte'un
Prenseler Okulu'ndaki ilk günü ve her şey
ters gidiyor! Yeni arkadaşlarının
balo elbiseleri gözün dibini boyladı!
Olanların hepsi de Charlotte'un hatası!
Bakalım prenseler arkadaşları
onu affedecekler mi?

Kıyafet 2
Prenseler Marie

Kıyafet 3
Prenseler Daisy

Kıyafet 4
Prenseler Alice

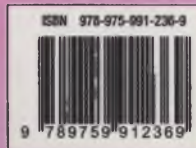
Kıyafet 5
Prenseler Sophia

Kıyafet 6
Prenseler Emily

Doğan Egmont

sartifikalı no: 11940

Tavsiye
Edilen
Satış
Fiyatı

₺ 9.90

Prenses Okulu Yakut Köşkler'de

Prenses Okulu İnci Saray'da

Her zaman bir prenses
olarak kalacak sevgili Charlotte'a
sevgilerimle

V.F.

Ablam Prenses Charlotte'a...

S.G.

Prenses Okulu-Prenses Charlotte ve Kutlama Balosu

Özgün Adı: *The Tiara Club-Princess Charlotte and the Birthday Ball*

Yazan: © Vivian French 2005

Çizimler: © Sarah Gibb 2005

Tüm hakları saklıdır.

Türkiye yayın hakları: Doğan ve Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Adres: 19 Mayıs Mah. Golden Plaza No:1 Kat:10 Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

www.de.com.tr

11. Baskı / İstanbul, 2015

ISBN: 978-975-991-236-9

Sertifika no: 11940

Çeviri: Alaz Özbek

Yayına hazırlayan: Berna Kabacaoğlu, Bahar Ulukan

Grafik uygulama: Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

Adres: Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneşli-Bağcılar /İSTANBUL

Tel: (0212) 515 49 47

Sertifika no: 11965

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 E-posta: satis@de.com.tr

Prenses
Okulu

Prenses Charlotte

ve Kutlama Balosu

Doğan Egmont

Okumak gelecektir.

www.de.com.tr

Kraliyet Sarayı Okulu

Mükemmel Prensesler Yetiştirmesiyle Ünlüdür

(Öğrencilerimiz arasında 'Taç Kulübü' olarak bilinir.)

OKULUMUZUN İLKESİ:

Mükemmel bir prenses, her zaman kendinden önce başkalarını düşünür; naziktir, ilgilidir ve doğru sözlüdür.

Tüm prenseslere önerdiğimiz ders programı aşağıdaki gibidir:

*Bir Ejderha ile
Konuşma Yöntemleri*

*Mükemmel Balo Elbisesini
Tasarlamak ve Yaratmak*

*Mükemmel Saray Partileri
için Yaratıcı Yemek Pişirme
Teknikleri*

*Hatalı Sihirlerden
Kaçınmak*

*Dilekler ve Bu Dileklerin
Akıllıca Kullanımı*

*Merdivenleri Havada
Süzülür Gibi İnmek*

Başöğretmenimiz Kraliçe Gloriana her zaman okulumuzdadır. Öğrenciler Peri Anne tarafından çok iyi bakılmaktadır.

Dışardan gelen öğretmenlerimiz ve uzmanlarımız aşağıdaki gibidir:

*Kral Percival
(Ejderhalar)*

*Ana Kraliçe Matilda
(Görgü Kuralları,
Duruş ve Denge)*

*Leydi Victoria
(Ziyafetler)*

*Büyük Düşes Delia
(Kıyafetler)*

Prenceslerimizi bir üst seviyeye atlamaları konusunda cesaretlendirmek için, onları taç puanlarıyla ödüllendiriyoruz. İlk yıl yeterli puanı kazanan bütün prenseslerimiz Taç Kulübü'ne davet edilir ve gümüş bir taçla ödüllendirilir.

Bir sonraki yıl Taç Kulübü Prencesleri, eğitimlerine daha yüksek seviyede devam edebilecekleri, Mükemmel Prencesler için hazırlanmış çok özel evler olan Gümüş Kuleler'e davet edilir.

LÜTFEN NOT ALIN

Prencesler aşağıdakilerin hepsini getirmekle yükümlüdürler:

YİRMİ BALO ELBİSESİ
(Bütün gerekli çemberleri,
iç eteklikleri, vs. ile)

**ON İKİ GÜNLÜK
ELBİSE**

YEDİ GECE ELBİSESİ
Özel günlere, olaylara ve
bahçe partilerine uygun

ON İKİ TAÇ

DANS AYAKKABILARI
Beş çift

KADİFE TERLİKLER
Üç çift

BİNİCİ BOTLARI
İki çift

Pelerinler, kürkleri, şallar,
eldivenler ve diğer gerekli ve
önemli aksesuarlar

Merhaba! Ben Charlotte. Prenses Charlotte.

Seninle tanıştığıma ÇOK memnun oldum,
Ayrıca, Prenses Okulu'nda yanımda olacağın
için ÇOK mutluyum. Burası, özel prensesler
için çok özel bir okul ve ben Prenses
Perfecta'nın ya da Prenses Floreen'in
bu okula nasıl kabul edildiklerini

HİÇ anlamıyorum.

Sen mi? Sen KESİNLİKLE bu okula
göresın! OKULUMUZA HOŞ GELDİN!
Sen hiç hayatında HER ŞEYİN tamamen
ters gittiği bir gün yaşadın mı?
İşte benim Prenses Okulu'ndaki
ilk günüm tıpkı öyleydi...

Bölüm Bir

Kapının önünde durup içeriye baktım. Daha önce hiç okul yatakhaneli görmemiştim ve gözlerime inanmıyordum. Bu, uzun ve ince bir odaydı; duvarları gül pembesine boyanmıştı ama içerisi bomboştu. Yalnızca altı dolap, altı iskemle ve yan yana dizilmiş altı yatak vardı. İşte o an anladım.

BAM!

Burayı beş farklı prensesle paylaşmak zorunda kalacaktım! Nefesim kesildi. Öksürüyormuş gibi görünmeye çalıştım ama bu hiç de kolay değildi. Sonra başka bir şey daha gördüm ve ağzım açık kaldı. Ağzımı bir türlü kapatamıyordum. Yatakların HİÇBİRİNDE saten çar-

şaf yoktu! Hepsi basit, beyaz pamuklu kumaştandı. Tertemiz görünüyordlardı ama hepsi birbiriyle aynıydı... BİR prensesin sıradan, pamuklu çarşafların üzerinde uymasını nasıl bekleyebilirlerdi ki?

“Tatlım, Şimdi eŐyalarını yerleŐtir ve rahatına bak.”

KraliÇe Gloriana, her Şey son derece normalmiŐ gibi gŐlŐmsedikten sonra, pencerenin kenarındaki yatağın yanından el salladı.

“GŐl Odası’na ilk gelen ŐĐrenci sensin ama diğer prensesler de her an gelebilirler. Hepsi Çok tatlı kızlar onlarla ÇOK İYİ arkadaŐ olacağına eminim!”

Yeni okul mŐdŐrŐm kapıdan dışarı sŐzŐlŐrken, bir kez daha el salladı. YŐrŐrken uzun, kadife eteği yere değiyordu.

Elimden geldiĐince kibar bir sesle “TeŐekkŐr ederim Majesteleri,”

dedim ama kalbim hızla çarpıyordu. Aceleyle pencerenin önüne yürüyüp dışarı baktım. Babamın güneşte ışıldayan altın faytonunun köşeyi dönerek gözden uzaklaştığını gördüm. Birinin merdivenlerden yukarı çıktığını duymasam hüngür hüngür ağlayabilirdim. Burası NASIL bir yerdi böyle?

Uzun zamandır “Mükemmel Prensesler Yetiştiren Kraliyet Sarayı Okulu” ile ilgili bir sürü şey okuyordum. Broşür, geniş merdivenlerin ve büyümlü gölde kendi yansımalarının üzerinde yüzen kuğuların fotoğraflarıyla doluydu. Daha da önemlisi, her yıl dü-

zenlenen Prenses Okulu Kutlama Balosu'nun da tanıtımı vardı. Fotoğraflar olağanüstü görünüyordular. Olabilecek en harika balo salonunu düşün; milyonlarca minik yıldızla ışıklandırılmış koyu mavi tavanın altında, en şık kostümlerinin içindeki güzel prensesler dönerek dans ediyorlar ve tüm bunlar, yeni okul yılının ilk akşamında oluyor!!! Kutlama Balosu'yla ilgili hayaller kuruyordum. Dans pistine doğru yürürken, tüm başların bana döndüğünü görebiliyordum. Elbisemin açık pembe olacağına karar vermiştim: Üzerinde fırıl fırıl dönen katlar olacaktı ve tacım

öylesine parlak olacaktı ki herkesin gözleri kamaşacaktı. Hiç kimse saçlarımın fare tüyüne benzediğini ve burnumun kusursuz olmadığını ASLA fark edemeyecekti. Çünkü eğer Prensess Okulu Kutlama Balosu'na katılırsam ben de güzel olacaktım. Prensess Okulu'na gitmeme izin verene dek, annemle babamın başlarının etini yedim ve sonra, annem hayallerimdeki elbiseyi almama izin verene kadar da onun başının etini yemeye devam ettim. TAM OLARAK hayalimdeki elbise değildi ama benziyordu. Dönem başlayana kadar günleri saydım... Ancak, acınası bir halde

pencereden dışarı bakarken, KOCAMAN bir hata yaptığımın farkına vardım. Kraliçe Gloriana ürkütücüydü. Okul fazla büyüktü. Yatakhane korkunçtu. Odamda tek

başıma olmak isterken, onu hiç tanımadığım beş kızla paylaşmam gerekiyordu.

Kesinlikle kaçmak ZORUNDA olduğuma karar verdim; hem de bir an önce. Kapının önünden bir ses, “Merhaba,” dedi. O tarafa döndüm. Kimse ağlamak üzere olduğumu fark etmesin diye gözlerimi hızla kırıştırdım.

Bölüm İki

Bazen birini görür görmez, onun en yakın arkadaşın olacağını BİLİRSİN. İşte Prenses Alice’i gördüğümde bana da aynen böyle oldu. ÇOK tatlı pembe yanakları, yüzünü çevreleyen dalgalı koyu renk saçları ve şirin bir gülümsemesi vardı. Zıplayarak odanın içine girdiğinde gülümsüyordu.

“Biraz korkutucu, değil mi?” dedi neşeyle. “Ablam geçen yıl buradaydı ve bana, buranın bir hapisane gibi olduğunu söyledi! Bizim için böylesi daha iyiymiş, böylece evlerimizde sahip olduklarımıza şükredecekmışız.” Bavulunu benimkinin yanındaki yatağın üzerine attı ve “Sakıncası var mı?” diye sordu. “Hoşlanmadığım birinin yanında olmak istemiyorum da.” Ona içimin ısındığını hissettim. “Benim için uygun,” dedim.

Alice gülümsedi. “Diğerlerinin de iyi kızlar olmalarını umardım. Ablam ÖYLESİNE dağınık bir prensesin yanına düşmüş ki tüm

yatakhane HEP eksi taç puanları alıyormuş! Üstelik, kız horluyormuş da!”

Kıkırdamama engel olamadım. Ama ne demek istediğini anlamamıştım.

“Taç puanları da nedir?”

“Harika bir şey!” Alice’in gözleri ışıldadı. “Beş yüz puana ulaşınca, tabii bunu başarabilirsen, Taç Kulübü’ne katılabiliyorsun!” Keyifle içini çekti. “Bunun için çok SABIRSIZLANIYORUM! Kutlama yapmak üzere olağanüstü bir

parti düzenleniyor ve BİR SÜRÜ armağan alıyorsun. Sonra ikinci sınıfa geçmeye hak kazanıyorsun! Son sınıf öğrencisi olarak Gümüş Kuleler’de kalıyorsun ve orada HARİKA zaman geçiriyorsun.”

“Vay canına!” dedim. Tam, beş

yüz puan ALAMAZSAK ne olacağını sormak üzereydim ki, kapı gürültüyle açıldı ve dört kız içeri daldı. Alice ile beni görünce durdular ve omuzları dikleştirip giysilerini düzelttiler. İçlerinden en uzun boylu olanı, MÜTHİŞ bir güzelliğe sahip, sarışın bir kızdı. Bizi hayranlık uyandırıcı bir reveransla selamladı. Yere kadar eğilirken birazcık bile sallanmadı.

Sevimli ama ciddi bir sesle “İyi günler,” dedi. “Ben Prenses Sophia. Bunlar da arkadaşlarım, Prenses Katie, Emily ve Daisy.”

Alice, “Ben de Alice,” dedi ve reverans yaptı, o da hiç yalpalanma-

mıştı! Biraz utandım çünkü ben ne zaman reverans yapmaya çalışsam yere yapışıyordum.

Prenses Katie bana göz kırptı. Cıvıl cıvıl yeşil gözleri ve altın rengiyle kızıl karışımı kıvrırcık saçları vardı.

“Sen Sophia’ya aldırma,” dedi.

“Gösteriş yapmadan duramaz. Bu kadar güzel olmak onun için sıkıcı olmalı ama aslında iyi biridir. Senin adın ne?”

“Ben Prenses Charlotte,” dedim.
“Bu okula yeni geldim.”

Katie başını salladı. “Biz de öyle,” dedi ve kendini bir prensese hiç yakışmayacak şekilde yataklardan birinin üzerine attı.

“Bu akşamki balo için heyecanlı mısınız? Biz çok heyecanlıyız! Ne giyeceksiniz? Elbiseleriniz burada mı? Görebilir miyiz?”

Başımı salladım. “Yalnızca günlük elbiselerim var. Balo elbiselerim bagaj arabasıyla sonradan gelecek.”

Alice, “Benimkiler de,” diye araya girdi. “Büyükannem arabaya sığmayacaklarını söyledi,” diyerek kıkırdadı. “Büyükannemle büyükbabam benimle birlikte geldiler ve taç giyme törenlerinde giydikleri kostümleri burada da giyme konusunda ısrar ettiler. Bu yüzden de arabada yalnızca bana ve EN MINİK bavuluma yetecek kadar yer kaldı.” Prenses Emily güldü. Onun ciddi bir kız olduğunu düşünmüştüm ama güldüğünde mavi gözleri ışıldadı.

“Hepimiz Sophia’nın KOCAMAN arabasıyla geldik! Büyük, altın bir tencerenin içindeki bezelye taneleri

gibi içeri doluştuk. Bavullarımızı da arabanın tepesine yükledik...”

Sesi bir anda kesildi ve yüzü soluverdi.

Prensese Daisy “Neyin var?” diye sordu. Emily en küçüğümüzdü: Uzun, siyah saçları vardı ve gördüğüm en büyük kahverengi gözlerle sahipti. Endişeyle Emily’nin eline dokundu ve “Ne oldu?” diye sordu.

Emily “Bavullar!” dedi. “Arabacının, arabanın İÇİNDEKİ bavulları getirdiğini biliyorum ama DIŞARIDAKİ bavullardan hiçbirini indirmediğine eminim!”

Korkunç bir sessizliğin ardından

Sophia “EMİN MİSİN Emily?” diye sordu.

Katie pencerenin önüne koşup dışarı baktı. “Bavullarımız basamakların önünde! Onları görebiliyorum,” dedi.

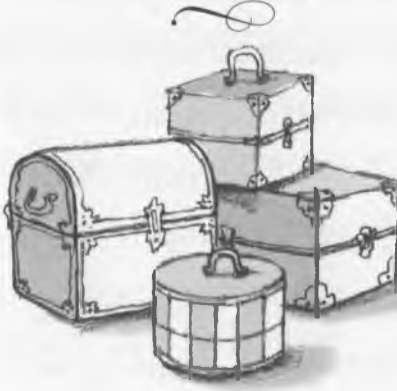
Emily, “Peki ya sandıklar?” diye sordu titreyen sesiyle. “Ah, lütfen onların da orada olduğunu SÖYLE!”

Katie pencereden aşağı öyle bir eğildi ki düşmesinden korktum. Ama düşmedi. Geri çekildiğinde gözleri ışıldıyordu.

“ÇABUK!” dedi. “Arabacı hala orada... Ön kapının önündeki uşakla konuşuyor! VE SANDIKLAR DA ARABANIN ÜZERİNDE!”

Bölüm Üç

Merdivenlerden paldır küldür aşağı koştuk. Zarif Sophia bile bize katılmıştı. Biz hızla ilerlerken, diğer kapılardaki şaşkına dönmüş öğrenciler başlarını dışarı uzatıp bize bakıyorlardı ama onlara aldırış etmedik. Tam ana kapıdan dışarı çıktığımız sırada, eski at arabasının sallanarak sarayın gölüne

dökülen nehrin üzerindeki köprüye doğru ilerlediğini gördük.

Sophia nefesini tutarak “BALO ELBİSELERİMİZ!” dedi.

Daisy, “TAÇLARIMIZ!” diye birden haykırdı.

Sophia, Emily, Daisy ve Katie dönüp birbirlerine baktılar.

Katie, “KUTLAMA BALOSU’NA GİYECEK ELBİSELERİMİZ OLMAYACAK!” dedi ve diğer üç kız göz yaşlarına boğuldular.

Övünmek için söylemiyorum ama ben gerçekten de çok hızlı koşabilirim. Sophia, Katie, Emily ve Daisy’nin ne kadar üzgün olduklarını görünce, eteklerimi kaldırıp

arabanın peşine düştüm.

“DURUN! DURUN! LÜTFEN DURUN!!!” diye bağıryordum.

Tam köprüden geçmişti ki arabaya yetiştim. Arabacının beni sonunda duyduğunu anladım, çünkü başını çevirip arkasına baktı.

“GERİ GEL!!!” diye haykırdım.

Bunun pek de prenseslere yakışır bir hareket olmadığını biliyorum ama onu durdurmak ZORUNDAYDIM. Adam hemen dizginlere asıldı, araba şiddetle sarsıldı... ve sandıkları taşıyan yük arabasının devrilmek üzere olduğunu ancak o zaman görebildim.

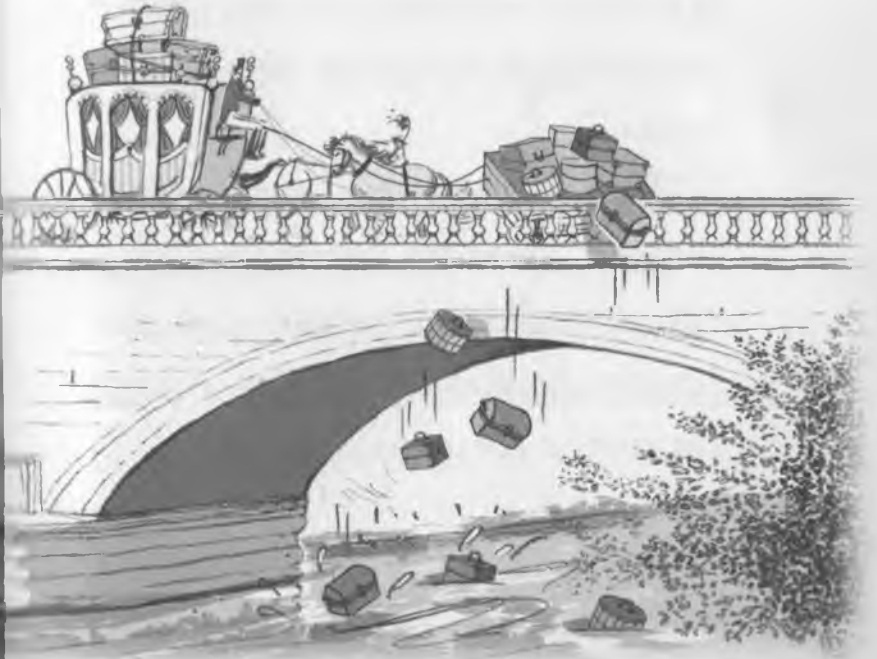
Korkunç bir GÜRÜLTÜ koptu.

Araba sallandı ve yük arabası devrildi. Üzerindeki tüm sandık ve bavullar müthiş bir GÜRÜLTÜYLE nehri boyladılar!!! Öylece durup bakakaldım.

Öylesine şaşırmıştım ki nefesim kesilmişti. Alice, Katie, Emily, Daisy ve Sophia'yı bir anda yanımda buldum. Onlar da gözlerini

dikmiş, suya bakıyorlardı. Sandıkların suya düştüğü noktada ise artık yalnızca kabarcıklar vardı.

Sonra arkamızdan buz gibi bir ses, “Prenses Charlotte, lütfen HEMEN odama gelin. Prenses Alice, Daisy, Emily, Katie ve Sophia, sizlerin yatakhanelenize dönmenizi istiyorum. DERHAL!”

Kraliçe Gloriana’nın sesi öylesine öfkeliydi ki midem düğümlendi sanki.

“Peki Majesteleri,” diye fısıldadım ve reverans yapmaya çalıştım... ve elbette, o kadar çok sallandım ki düşmemek için Alice’e tutunmak zorunda kaldım.

O an yerin dibine girmek istedim. Bunu gerçekten ama gerçekten istedim. Özellikle de Kraliçe Gloriana, bana SON DERECE aşağılayıcı bir bakış attıktan sonra topuklarının üzerinde dönüp saraya doğru yürümeye başlayınca.

Alice elimi tuttu. “Ah, Charlotte,” dedi. “Bu bir kazaydı.”

Ağlamaya başladım. Kendime engel olamıyordum. Katie diğer elimi tuttu.

“Biz de seninle birlikte geleceğiz,” dedi.

Sophia, “Hepimiz geleceğiz,” dedi. “Kurtarmaya çalıştıkların, bizim bavullarımızdı.”

Emily bana bir mendil uzattı ve Daisy ciddiyetle yüzüme bakıp “Çok cesurdun,” dedi. “Ben asla öyle koşamazdım.”

Bana öyle anlayışlı davranıyorlardı ki kendimi biraz daha iyi hissettim. Müdirenin odasına gittiğimizde, benimle birlikte içeriye girmek için ısrar ettiler.

Mırıldanarak KOCAMAN bir özür diledim. Sonra Sophia, uzaklaşan arabayı nasıl durdurmaya çalıştığımı anlattı ve bir şekilde, beni bir kahraman gibi göstermeyi başardı.

Kraliçe Gloriana tek kelime etmeden dinledi. Sakin, asil bir yüzü vardı ve GERÇEKTEN DE sersem

olduğumu düşünmesine rağmen, bunu asla söylemedi. Sophia öyküsünü bitirince, Kraliçe Gloriana ellerini masasının üzerine koyup büyük bir ciddiyetle bana baktı.

“Charlotte, görünüşe bakılır-

sa,” dedi, “böyle arkadaşlara sahip olduğun için şanslısın ve hiç düşünmeden, aceleyle hareket etmene rağmen, iyi niyetli olduğuna da inanıyorum. Sandıklar şimdiye kadar sudan çıkartılmış olmalı. Uşaklara, balo elbiselerinizi okul annenizin odasına götürmelerini söyledim. Eğer okul annenizi veya

buradaki ismiyle Peri Anne'yi size yardım etmesi için ikna edebilirsiniz, bu geceki Kutlama Balosu'na katılabiliyorsunuz. Ancak, Peri Anne bunu *hak etmediğinizi* düşünürse, o zaman sen ve arkadaşların baloya kabul edilmeyeceksiniz. Ayrıca elli taç puanı kaybedeceksiniz. Bu da burada geçireceğiniz döneme ÇOK kötü bir başlangıç yapmanıza neden olacak. Charlotte, bu sana unutamayacağın bir ders oldu ben-
ce. Şimdi çıkabilirsiniz.”

Sessizce dışarı çıktık. Kendimi ne kadar kötü hissettiğimi anlatabamam. Sanki, Prenses Okulu'ndaki ilk günümde eksi elli taç puanı

almak yeterince kötü değilmiş gibi,
diğer cezam, dñyanın en berbat
cezasıydı. KUTLAMA BALOSU'NU
KAÇIRACAKTIK... VE BUNLARIN
HEPSİ BENİM SUÇUMDU!

Bölüm Dört

Koridorda yürürken, duyuru panosuna bakan bir grup prensesin yanından geçtik. Onlara yaklaşıncaya, kızlar fısıldaşmaya başladılar. Uzun sivri burunlu bir prenses “Size bahsettiğim kızlar işte BUNLAR! Başları BÜYÜK dertte! DAHA ŞİMDİDEN eksi elli taç puanı almışlar!”

Diğerleri de kıs kıs güldüler. Prenses Sophia muhteşemdi. Önümüzden geçerken, yüzünde ÖYLESİNE kendini beğenmiş bir ifade vardı ki neredeyse kendimi tutamayıp kıkırdayacaktım.

Soğuk bir sesle “Onlara aldırış etmeyin!” diye emretti. “Prenseler her zaman birbirlerine destek olmalıdırlar, özellikle de işler yolunda gitmediğinde!” Sonra olan biten hiç umurunda değilmiş gibi, süzülerek ilerledi. Alice kulağıma, “Panonun yanındaki, Prenses Floreen’di,” diye fısıldadı. “Bize küçümseyen bakışlar atan da Prenses Perfecta’ydı. Geçen sene

de buradaydı ama Taç Kulübü'ne katılmaya yetecek kadar puan kazanamadı, bu yüzden de bu yıl bizimle birinci sınıfı tekrar okuyacak. Ablam onun KORKUNÇ biri olduğunu söyler.”

“Yaa,” dedim ve sonra bir şey fark ettim. Emily ve Daisy burunlarını çekiyorlardı. Ağlamamak için ellerinden geleni yaptıklarını hemen anladım ve kararımı verdim. Ben gidemesem bile, Peri Anne’yi ikna ederek yeni arkadaşlarımın Kutlama Balosu’na gitmelerini sağlamak ZORUNDAYDIM. Belki de bu yüzden -düşüncesi bile midemin kasılmasına neden oldu- Peri Anne, bana DAHA ÇOK eksi taç puan verecekti.

Alice, okul annesinin odasının nerede olduğunu biliyordu. Kısa bir süre sonra kendimizi, üzerine bir tabela asılmış bir kapının önünde bulduk. Tabelada şöyle yazıyordu:

Peri Anne

Prenses Okulu'nda Okul Annesi.

Kurbağalar, kaplumbağalar ve
örümcekler giremez.

Not: Ejderhalara baş ağrısı hapı verilmeyecektir.

Derin bir nefes alıp kapıyı çaldım. Gür ve yüksek bir ses, "İÇERİ GELİN!" diye seslendi. Korkarak kapıyı açtım ve başımı içeri uzattım. Peri Anne DEV gibiydi. Kocaman, kırmızı bir yüzü ve darmadağınık saçları vardı. Şallar, fularlar ve kat kat kumaşlardan oluşan bir giysi giymişti. Arkasındaki büyük şöminede, kocaman bir kütük çatırdayarak yanıyor ve alevler baca-ya doğru yükseliyordu. Odanın içi,

üstünde şişeler, kazanlar, testiler ve demet demet şifalı otlar olan raflarla çevriliydi. Hayatımda gördüğüm en büyük tekir kedi, dev bir koltuğun üzerine kıvrılarak uzanmıştı. Her şey ÇOK tuhaf ve biraz da ürkütücüydü. Ardından, balo elbiselerimizi gördüm. Uzun bir rayın üzerine asılmışlardı. Hayatımda HİÇ böyle berbat bir şey görmemiştim. Elbiselerin üzerleri yosun ve çamurla kaplıydı ve eteklerinden süzülen su damlaları halıya damlıyordu. Dantelleri yırtılmış, kürkleri ise kirlenmişti. Etekten sökülmüş olan soluk sarı yıldızlar kocaman bir düğüm olmuşlardı.

Sophia küçük bir ıglık attı. Diğerk kızlar şaşkınlıkla donakalmışlardı. Daha da kötüsü, Alice elimi bırakıp Katie'nin kolunu tuttu.

“Benim GÜZEL elbisem!” diye bağırdı. “Ah, şuna BAKIN!”

Peri Anne, “DEMEK,” diye kükredi ve doğrudan bana baktı. “TÜM BU KARMAŞAYA VE DAĞINIKLIĞA NEDEN OLAN SENSİN! KENDİNİ NASIL SAVUNACAKSIN?”

Güçlkle yutkundum.

“TAMAMEN benim hatamdı,”
diye fısıldadım. “Hiç düşünme-
dim. Arabanın arkasından koş-
tum... ve arabacı arkasına dönüp
bana baktığı için kaza yaptı.”

İşte tam o anda ateşten, KOCA-
MAN bir kıvılcım sıçrayıp kalın

yün halının üzerine düştü ve halıdan parlak sarı, kırmızı alevler yükseldi.

Bölüm Beş

Herkes çığlık atmaya başladı. Daisy kapıya koştu. Ağzım açık kalmıştı ama ne yapmam gerektiğini biliyordum. Askıdan ıslak elbisemi kaptım ve alevlerin üzerine attım. Sonra da var gücümle üstünde tepinmeye başladım.

Yanmış ipekten kötü bir koku yayıldı ama ateş sönmüştü. Duvara

yaslandım, güçlükle nefes alıyordum...

...Ve Peri Anne'nin GÜLDÜĞÜNÜ gördüm!

“Aferin Prenses,” dedi bana. Bu kez sesi çok daha yumuşaktı. Diğerlerine döndü. “Görüyorsunuz ya, BAZEN hızlı hareket etmek günü kurtarır ve işte şimdi Prenses Charlotte da benim halımı kurtardı. Onun, bir dilek dilemeye hak kazandığını düşünüyorum. Ne istersin canım?”

Kocaman, kırmızı yüzünde bir anda şaşkıncu bir şekilde sevecen bir ifade belirmişti.

Elbette Alice, Daisy, Emily,

Katie ve Sophia'nın elbiselerinin eski hallerine dönmelerini diledim.

Peri Anne gülümseyerek "Mükemmel," dedi ve tombul parmaklarını şaklattı. Daha önce hiç ışıldayan, pembe peri tozu gördün

mü? Ah, öyle GÜZELDİR Kİ! Havada dönerek ilerler ve çilek gibi kokar. Sonra da olabilecek en tatlı şekilde burnunun içine dolup seni hapşirtir! Hepimizin hapşırması geçtiğinde, rayın üzerindeki saten askılara asılı MUHTEŞEM güzellikte elbiselerle karşılaştık. Yepyeni elbiselerden bile çok daha iyi gö-

rünüyorlardı ve tam üzerlerinde de bir dizi ışıldayan taç havada duruyordu. Daisy nefesini tutarak “VAAAAAAAAAAAAAY!” dedi.

Katie ve Emily aynı anda, “VAY CANINA!” dediler.

Sophia içini çekerek “MÜTHİŞ!” dedi. “HARİKALAR!”

Alice elimi tutarak. “Teşekkürler!” dedi. Gözleri ışıltı ışıltı. “Sen, GERÇEK bir dostsun.”

“Çok teşekkür ederim Peri Anne!” dedim. Öyle mutluydum ki ayaklarım yerden kesilmişti sanki. Sonra kendi zavallı, ıslak ve yanarak kararmış olan elbisemin hala halının üzerindeki su birikintisinin

içinde olduğunu gördüm. Mideme bir ağrı saplanır gibi oldu ama hemen derin bir nefes aldım.

Sonuçta hepsi benim hatamdı. Kutlama Balosu'nun nasıl geçtiğini, sevimli arkadaşlarımdan dinleyebilirdim.

Konuşmaya başlamadan önce, boğazımdaki dev yumruyla mücadele etmem gerekti.

“Şunu kaldırayım,” dedim ve eğilip elbiseye uzandım. Alice hemen yanıma geldi. “Benim başka bir balo elbisem daha var,” dedi. “Lütfen, onu giyeceğini söyle! LÜTFEN!”

Peri Anne'ye baktım, içimde

minicik bir umut yeşermiştii. Peri Anne bana bakarken, düşünceli bir tavırla çenesini kaşıyordu.

“Lütfen Peri Anne, Charlotte’un baloya katılmasına izin verin!”

Sophia, Peri Anne’nin önünde kusursuz reveranslarından birini yaptı.

Daisy, Emily ve Katie de reverans yaptılar. “Lütfen,” dediler. “LÜTFEN!”

Daisy, “O olmazsa balonun tadını çıkaramayız,” diye ekledi. “Biz çok YAKIN arkadaşlarız!”

“Bu doğru!” Alice reverans yapmamıştı ama tacını yukarı kaldı-

rarak olduğu yerde döndü ve “Şu andan itibaren Gül Odası kızlarının SONSUZA DEK en iyi arkadaşlar olarak kalacaklarını ilan ediyorum!” dedi.

Bunu söylediğinde, Alice’e SIMSİKİ sarılmak istedim. Daha önce hep tektim ve Prensess Okulu’nda gerçek arkadaşlar bulmayı umuyordum... ve artık o arkadaşlara kavuşmuştum!

Bu daha ilk günümdü ve neredeyse her şeyi mahvedecektim. Ama artık, gerçekten çok özel bir şeyin parçası olmuşum. Katie’nin gözlerinin ışıldadığını, Sophia’nın gülümsediğini, Emily ve Daisy’nin

başlarını çılgınlar gibi EVET anlamında salladıklarını görebiliyordum!!!

Peri Anne kıkırdamaya başladı.

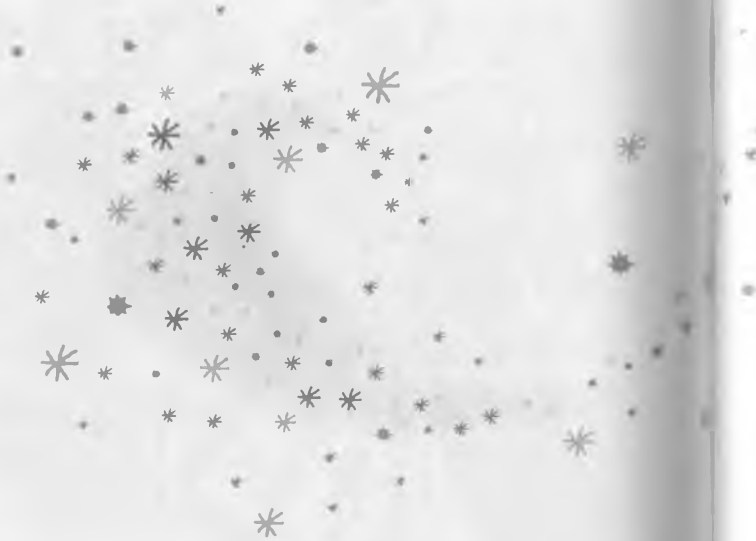
“Pekala,” dedi. “Gül Odası’nın TÜM üyeleri baloya gidebilir ama bana kalırsa Prenses Charlotte

kendi elbisesini giyse daha iyi olur. Sizce de öyle değil mi?” diyerek elimde tuttuğum elbiseyi aldı.

Peri tozları bir kez daha havada döndü... Ve işte elbise kollarımda duruyordu. Öyle MÜKEMMELDİ ki gözlerime inanamıyordum.

Rengi açık pembeydi ve tıpkı önceki gibi fırıl fırıl dönen katları

vardı. Ayrıca artık ışıldayan, büyü-
yülü peri tozuyla kaplıydı. Hayali-
ni kurduğum elbisenin AYNISIYDI.

Peri Anne dışarı çıkmamız için
kapıyı açarken, “Son bir şey
daha,” dedi. “Hiçbiriniz eksi puan

almayacaksınız. Hatta...” Gözleri ışıldamaya başlamıştı. “...Her birinize ARTI yirmi taç puanı vereceğim. Gerçek arkadaşlık için yirmi puan.”

Tam ona teşekkür etmeye başlamıştık ki bizi dışarı çıkarttı. “Çabuk, çabuk, çabuk! Bazılarımızın balo için hazırlanması gerekiyor!” dedi ve bizi odasından uzaklaştırdı.

Oradan uzaklaşırken, halısının harika görüldüğünü fark ettim. Üzerinde en ufak bir yanık izi bile yoktu. Peri Anne halıya baktığımı görünce bana göz kırptı ve odasının kapısını kapattı.

Bölüm Altı

Kutlama Balosu tek kelimeyle MUHTEŞEMDİ. Balo salonunun tavanının harika bir gece mavisi renginde olduğunu daha önce söylemiş miydim? Peki, üzerinin ışıldayan yıldızlarla kaplı olduğunu? Sonra İNANILMAZ bir şey oldu. Yeni kızların salona en son girmeleri isteniyordu. Peri Anne bunun

okulun geleneklerinden biri olduğunu söylemişti.

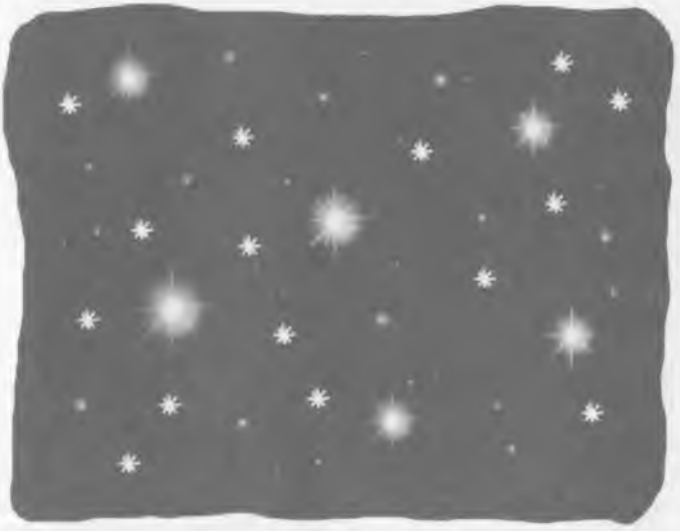
Gül Odası'nın sahipleri olarak bir arada durduk ve içeriye en son biz girdik. GERÇEKTEN DE çok ama çok heyecanlıydık. Altın kapıdan salona girerken (Hiç birimizin düşmediğine inanabiliyor

musun?) Kraliçe Gloriana, parlak tahtının önünde bizi karşılamak için bekliyordu. Hepimiz olabildiğince çok eğilerek reverans yaptık. (HIÇ FENA DEĞİLDİM!) Kraliçe Gloriana gülümsedi ve “Prenses Okulu’na hoş geldiniz canlarım,” dedi.

Sonra yanında duran Peri Anne'ye dönerek başıyla onay verdi. Peri Anne de asasını salladı... ve koyu mavi gökyüzünde ALTI YENİ YILDIZ belirerek ışıldamaya başladılar. Övünmek gibi olmasın ama BİZİM YILDIZLARIMIZ, DİĞERLERİNINKİNDEN DAHA BÜYÜK VE PARLAKTI!

Sonra kendimizi müziğe kaptırdık ve müthiş balo elbiselerimizin içinde dönerek dans etmeye başladık. (Hepimizin elbiselerinin pembe olduğuna inanabiliyor musun?) Saat gece yarısını vurana dek durmadan dans ettik.

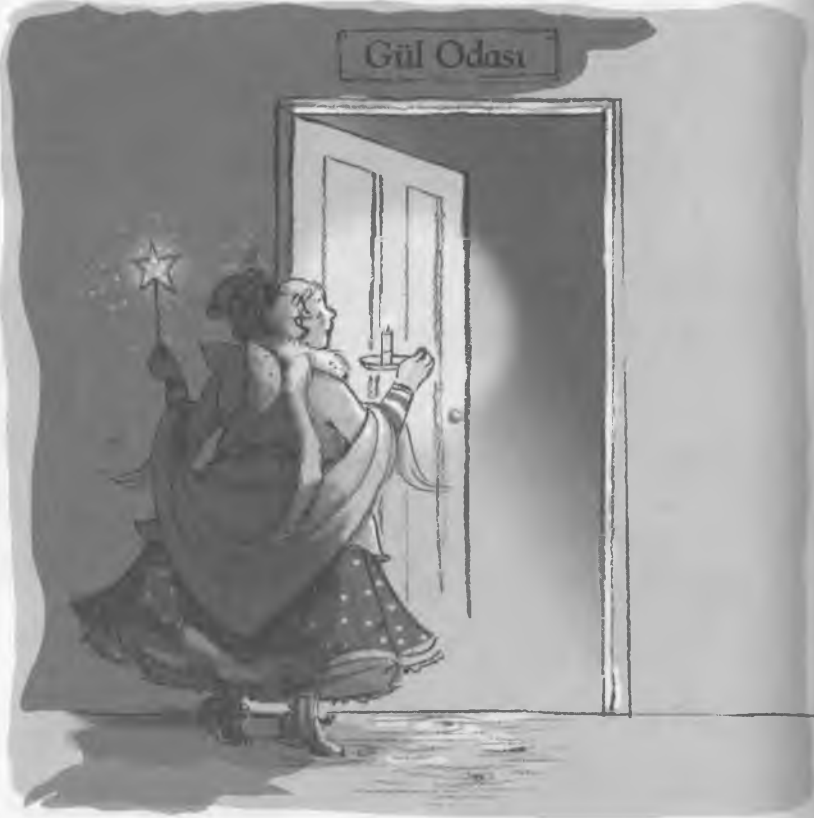
OLAĞANÜSTÜYDÜ. Alice, Daisy, Emily, Katie, Sophia ve ben gece boyunca sohbet ettik, güldük ve HARİKA zaman geçirdik.

O gece geç saatlerde, Peri Anne ışıkları söndürüp söndürmediğimizi kontrol etmek için yatakhaneye merdivenlerini çıkıp odamıza geldi.

“İYİ GECELER GÜL ODASI,” diye kükredi basamaklardan ağır adımlarla inerken.

Hepimiz, serin, beyaz çarşafarla kaplı yataklarımızın içine girdik ve ben Prenses Okulu’nda bulunduğum için ne kadar şanslı olduğumu düşündüm. Sonra kendi kendime gizlice söz verdim: Tüm arkadaşlarımla birlikte (özellikle de seninle) günün birinde Taç Kulübü’nün üyesi olmak için elimden gelenin EN İYİSİNİ yapmaya çalışacaktım.

Sonra ne oldu dersin?

Prensese Katie

ve Gümüş Midilli

Nasılsın? Seninle tanışmak NE HOŞ... Burada olduğun için hepimiz çok sevinçliyiz. AH! Ne kadar da şaşkıyım! Belki de bizim kim olduğumuzu bilmiyorsundur. Bizler prensesleriz: Katie (bu benim), Charlotte, Emily, Alice, Daisy ve Sophia. Prensese Okulu'nda Gül Odası Yatakhanesi'ni paylaşıyoruz ve bir gün HEPİMİZ, HER ŞEYİYLE HARİKA olan Taç Kulübü'nün üyeleri olacağız! Elbette yeterli taç puanlarını toplayabilirsek.

Hiç hayatında, bir partiden sonra kendini gerçekten çok YORGUN hissettiğın oldu mu?

Bizler Okul'da MÜKEMMEL bir Kutlama Balosu'na katıldık. Ama sonraki birkaç gün yataktan kalkmak O KADAR zor oldu ki...